

Veliki četvrtak 2022. – *Missae chrismatis*

Prvostolnica sv. Petra, Đakovo

14. travnja 2022.

Draga braćo i sestre, *missae chrismatis* je uvijek tako lijepo i posebno slavlje; snažno, svečano i bremenito okupljanje čitavoga prezbiterija naše Nadbiskupije, i to na Dan ustanove svećeništva i euharistije, na Veliki četvrtak, u majci svih crkava naše Nadbiskupije, u prvostolnici sv. Petra, apostola u Đakovu! Sve Vas draga braćo članovi prezbiterija naše Nadbiskupije, dijecezanski svećenici, redovnici i članovi družbi apostolskoga života, od srca pozdravljam okupljene na ovom euharistijskom slavlju posvete ulja.

U ime svih nas s osobitim poštovanjem pozdravljam mons. Ivana Ćurića, našeg pomoćnog biskupa i mons. Marina Srakića, našeg nadbiskupa u miru.

Pozdravljam sve vas župnike, župne vikare, kapelane, profesore, odgojitelje, dekane, članove Stolnoga Kaptola, vas svećenike angažirane u središnjim nadbiskupijskim ustanovama, te vas draga umirovljena braćo svećenici i Vas dragi svećenici-studenti.

Među nama na poseban način pozdravljam Vas, naše drage jubilarce, koji ove godine obilježavate svoj zlatni ili srebrni jubilej, odnosno 50 ili 25 godina svećeničke službe.

S posebnim bratskim pijetetom i zahvalnom molitvom danas se sjećamo čak deseterice naše braće, šestorice dijecezanskih svećenika te četvorice redovnika koji su dio svoga svećeničkog i redovničkog života poklonili našoj nadbiskupiji, a koje je Gospodin pozvao k sebi u razdoblju od prošlogodišnjeg Velikog četvrtka do danas. To su:

1. vlč. Nikola Jelić
2. vlč. Zlatko Rajčevac
3. vlč. Zoran Vukoja
4. vlč. Branimir Mađarac
5. vlč. dr. Slavko Platz
6. vlč. Adam Boričić
7. otac isusovac p. Ante Lozuk, DI
8. dvojica franjevac manje braće: fra Oktavijan Nekić, OFM i

9. fra Branimir Kosec, OFM te

10.franjevac konventualac fra Stanko Mijić, OFM Conv.

Pozdravljam i vas, dragi bogoslovi, sve časne sestre, vas dragi župni suradnici iz raznih župa naše Nadbiskupije i sve vas dragi vjernici koji ste željeli pridružiti nam se na ovom slavlju *mise chrismatis*.

Obredi posvete ulja (bolesničkog, katekumenskog i krizmenog) tijekom ove sv. mise, koja ćemo koristiti diljem biskupije za pomazivanje bolesnika, kod krštenja, krizmi i svećeničkog ređenja te pri posveti oltara i crkava, na simboličan način označavaju puninu Kristova svećeništva i crkveno zajedništvo koje nas sve povezuje te nas čini živim otajstvenim tijelom Isusa Krista, raspetoga i uskrsloga.

Božja riječ nam svima, a posebno nama, draga braćo svećenici, danas progovara i poziva nas na izvore našeg svećeničkog identiteta: „Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza. On me posla blagovjesnikom biti siromasima, iscijeliti srca slomljena, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje!“

Zamolimo Krista Gospodina, koji nas je u svojoj dobroti i milosrdnoj ljubavi pozvao u svoju službu, da nas osnaži u svojoj svetoj službi, da nas po slavlju muke, smrti i uskrsnuća Gospodina našega Isusa Krista iznutra obnovi i opere te da nas po obnovi svećeničkih obećanja očisti od svih naših slabosti i grijeha.

"On (Isus) razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: 'Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje. (...) Tada savi knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u njega " (Lk 4,18-19).

Dragi oče nadbiskupe i oče biskupe,
draga braćo svećenici, redovnici i redovnice,
draga braćo i sestre!

1. Stari zavjet je otkrio da se "duh" ili prisutnost Boga ne otkriva samo u izvanrednim pojavama ili u harmoniji kozmičkog života. Duh je prije svega sila koja vodi u budućnost pravednosti i slobode. Sadašnjost je pomiješana s ugnjetavanjem, ropstvom, grijehom i razočaranjem, ali mesijanska punina će se nastaniti na zemlji i Mesija će se pojaviti kao onaj koji donosi pravednost i slobodu. U mesijanskim vremenima Božji će Duh doći na njegovog slugu i oslobodit će one iz njegovog naroda koji su potlačeni među svim narodima.

Sv. Luka u svom evanđeoskom tekstu što smo ga čuli predstavlja Isusa i njegov navještaj kao milosno ostvarenje te istine i starozavjetnog proročanstava proroka Izaije. Mesijansko kraljevstvo je prisutno od trenutka u kojemu Duh djeluje na preobražavajući način, od trenutka kada je kucnuo čas oslobođenja za siromašne, slijepce, sužnje i potlačene. Ono je prestalo biti budući cilj prema kojemu teži čitavo čovječanstvo i ono je već prisutno u Isusovoj osobi. Stoga, u skladu s proročanstvom proroka Izaije, sv. Luka naglašava da Isus u sebi osjeća neumoljivu snagu koja ga nosi i vodi da on obeshrabrenom narodu Božjemu navijesti "godinu milosti Gospodnje", snagu i veličinu Božje ljubavi Božje, da mu donese istinsko oslobođenje i vrati "vid slijepima", odnosno da mu otvori oči za široke horizonte i perspektive kraljevstva Božjega.

2. Isus je u sinagogi u svom rodnom gradu Nazaretu svjestan da je starozavjetno Izaijino proročanstvo već poznato njegovim sugrađanima. Zna da njegovi sugrađani zauzimaju prema njemu skeptičan stav. Ne mogu ga prihvatiti kao Mesiju jer je on jedan od njih; poznaju i njegove roditelje. Isto tako zna da su njegovi sugrađani zajedno s drugim Izraelcima odani ovozemnim interesima te ravnodušni prema svemu što nije mjerljivo u novcu, robi i u drugim stvarima kao što je politička sloboda od okupatorske rimske vlasti. Pa ipak, on osjeća u sebi

neumoljivu snagu koja ga vodi da bude blagovjesnik milosti Gospodnje i osloboditeljske Božje poruke svome narodu te im najavljuje da - Boga radi - neće šutjeti i neće ih prestati uvjeravati u Božju ljubav prema njima, sve dok ne vidi kako su im umjesto prizemnih stvari i svakodnevnih ljudskih interesa pozornost privukle i poput plamene svjetiljke zasvijetlile Božja pravednost i njegova ljubav, istinska sloboda koja je samo Božji dar; i dok im se oči i srce ne otvore za stvarnost i djelovanje Duha, što je znak ostvarenja mesijanskih obećanja.

Za snagu od Boga koja nas nosi i vodi kroz naš svećenički život danas posebno zahvaljuju četvorica naše braće koji ove godine obilježavaju svoj zlatni svećenički jubilej - 50 godina svoga svećeničkog služenja i rada: To su:

- vlč. Franjo Bodonji, župnik u Ladimirevcima;
- vlč. Marko Bubalo, umirovljeni župnik Župe Tordinci (koji nažalost nije s nama);
- vlč. Stjepan Buček, umirovljeni župnik Župe Trnjani;
- vlč. Slavko Vranjković, župnik Župe Nuštar.

A svoj srebrni svećenički jubilej, 25. godina svoga svećeničkog služenja obilježavaju:

- vlč. mo Ivan Andrić, profesor crkvenoga pjevanja na našem KBF i regens chori ove naše prvostolnice sv. Petra;
- vlč. Zoran Ćosić, bizovački župnik;
- preč. Ivan Lenić, đakovački župnik;
- vlč. Tomislav Kovačić, duhovnik u Domu za starije i bolesne osobe u Osijeku;
- vlč. Dinko Kalmar, voditelj Hrvatske katoličke misije u Ottawi

Gotovo punih proteklih 25 godina je služio i djelovao kao svećenik naše nadbiskupije i mons. Fabijan Svalina, koji je jesenas imenovan biskupom koadjutorom Srijemske biskupije.

Zajedno s njima bio je kao svećenik naše tadašnje Đakovačke i Srijemske biskupije zaređen i doc. dr. Ivica Čatić, koji je poslije osamostaljenja Srijemske biskupije odlučio inkardinirati se u Srijemsku biskupiju i koji je kao župnik u Rumi istodobno ostao i profesor biblijskih znanosti na KBF u Đakovu.

Danas na dan ustanove svećeništva i Euharistije zajednički kao prezbitej obilježavamo i svima Vama spomenutima zahvaljujemo te Vam od srca čestitamo Vaše svećeničke jubileje.

3. Draga braćo svećenici, kad Isus naviješta da se "danas ispunilo ovo Pismo"; kad objavljuje da je došao Duh definitivnog oslobođenja, on aludira na temeljnu istinu i zahtjev. A ta istina je sljedeća: tijekom cijelog svog poslanja on je oslobađao zatvorenike, siromašne, slijepe i potlačene ovoga svijeta. Svaka Isusova gesta i riječ bile su "radosna vijest" života i punine za ljude; "radosna vijest" koja uvijek kulminira u Uskrsu radikalne preobrazbe ljudskog bića. Odatle proizlazi i zahtjev za nas njegove blagovjesnike danas. Isusove geste i riječi, djelovanje Duha u njemu i po njemu trebamo nastaviti mi kroz naš svećenički život i svjedočanstvo. A naše riječi, geste i stavovi su blagovijest samo u mjeri u kojoj mi iscjeljujemo srca slomljena, zarobljenicima proglašavamo slobodu, potlačenima nosimo oslobođenje; u mjeri u kojoj mi pružamo ulje radosti umjesto ruha žalosti i pjesmu zahvalnicu umjesto duha očajna.

4. Naše svećeničko služenje, dakle, nije i ne slični nekom svjetovnom "job-u", nego su naš svećenički život i djelovanje naše osobno udioništvo u djelu spasenja do smrti poslušnoga Sina Božjega i na sliku njegove potpune darovanosti iz ljubavi na križu, što zahtijeva i troši našu osobnu energiju, naše zdravlje, naše slobodno vrijeme i čitav naš život. Punomoć nam ne daju ljudi, nego Krist i naša pokretačka snaga nije u nama, nego u Kristu.

Riječi sv. Pavla "trpim u svome tijelu (odnosno u čitavoj svojoj zemaljskoj egzistenciji) u korist Kristova tijela - Crkve, i nadopunjam ono što nedostaje Kristovim patnjama" (usp. Kol 1,24) ne želi dakako reći da su Kristove patnje bile nedovoljne, nego da je Krist u svojoj potpuno darovanoj patnji ostavio mjesta i za našu su-patnju, za naše osobno izgaranje i trošenje i to ne samo onda kad vidimo plodove svojih nastojanja (koji nam obnavljaju zanos i snagu), nego i onda kad se naše izgaranje čini uzaludnim, kao što je i gotovo čitavo Isusovo djelovanje bilo prividno uzaludno.

5. Hans Urs von Balthasar je ustvrdio: "Svećenik je čovjek koji je u Bogu postao tako sebi nevažan, da mu je samo on važan." Zbog toga je svećenik toliko i tako običan i tako hranjiv kao kruh, od kojega svatko može sebi uzeti jedan komadić. Bog ga je izabrao da poput njegova utjelovljenoga Sina Isusa Krista svoj život

stavi u službu Crkve. Ovom *missom chrismatis* ulazimo u Vazmeno trodnevlje. Isus nas danas poziva u "blagovalište na katu" (usp. Lk 22,12) da nas podsjeti da smo kao svećenici rođeni iste večeri kad je ustanovljena i euharistija kako bismo kao predsjedatelji i djelatelji euharistijskog kruha dijelili i razdavali sami sebe. Koji to od nas nije osjetio zahtjevnost primljenog poslanja blagovjesnikom biti siromasima i proglašavati godinu milosti Gospodnje u tzv. okazinalnim susretima s crkveno rubnim vjernicima u župnom uredu koji prigodom traženja sakramenata nisu spremni ni na kakav iskorak iz svojih poimanja i stavova, niti iz svoje distanciranosti i kritičnosti prema nama svećenicima?! Kako je teško ostati pribran i blag te tu prigodu iskoristiti za blagohotni dijalog koji bi postupno mogao prerasti u početak povratka Crkvi i ne dopustiti si da svojom ikojom riječju ili postupkom otežamo dijalog ili ih gurnemo još dalje od Crkve i od sebe!

Naše je naše svećeničko služenje blagovijest siromasima i oslobođenje sužnjima u onoj mjeri u kojoj svojim župljanima velikodušno poput Isusa peremo noge i u kojoj im darujemo svoj život, snagu, ljubav, strpljenje i praštanje. Duhom Isusove evanđeoske blagovijesti zračimo ukoliko težimo njegovom prijelazu kroz smrt u život i njegovom Uskrsu.

Zahvalni za dar poziva, obnovimo sada, draga braćo, naše vjerničko i svećeničko predanje, poniznost i ljubav i molimo Gospodin a da nam pomogne biti odgovorni i vjerni pastiri stada po njegovu srcu i na njegovu sliku. Amen.